

הרעש או המסר

גרנו משפחה קטנה בדירה קטנה ברחוב הל"ה 15. אני שבאתי מכפר ויתקין דרך חופית וקיבוץ שובל הסתגלתי לדירות העולות סביב חדר המדרגות שם אנשים כמעט לא נפגשים ואם אזי שלום שלום והלאה עולים או יורדים. עד שיום אחד זאת אומרת לילה אחד בחצות נשמעות דפיקות נמרצות. כמה דקות ונפסקות. קצת כעסנו והמשכנו לישון. בלילה השני בחצות שוב דפיקות נמרצות וכך בשלילה השלישי והרביעי והחמישי... נמאס. הבנו שהדפיקות באות מכיוון השכנה שמעלינו. בחורה כבר לא צעירה שגרה לבדה וכותבת דוקטורט בפסיכולוגיה וקבלה. חשבנו: בטח אפשר להדבר. עלינו לקומתה דפקנו על דלתה נכנסנו לדירתה וביקשנו. למה בכפכפי עץ. או למה בחצות? אך היא בשלה – זה נותן לי השראה אמרה וסגרה. רבקה לא היתה בן אדם שמקבל בהכנעה כל גזירה. חשבה וחיפשה ומצאה מהנדס איטום רעשים. מאלה שמתכננים אולפן רדיו. אין הרבה והאחד אשר מצאה נמצא בתל אביב. מסענו לתל אביב ישבנו במשרדו סיפרנו את הסיפור ואז שאל: מה מפריע לך, הרעש (הדציבלים) או המסר? אם זה הרעש אני יכול להפחית ממנו נגד המסר אין לי דבר. ואז הבנתי זה לא כפר ויתקין כאן גרים שוכני המערות אחד בצד השני ואחד מעל השני. נוכחותו של האחד לצנינים בעיני השני. ואין מה לקלל צריך להסתגל.